

бено съ Шопеновитъ творби, на които той посвещава и цѣли (отдѣлни) концерти. Композициитъ му сж, главно, за пиано: етюди, фантазиюке и др., а сжщо и единъ клавирквинтетъ. Ф. е редактиралъ изданието на Шопеновитъ творби при Брайткопфъ и Хертелъ, и Шумановитъ и Листови — при „Универсалъ Едисонъ“.

Фридь, Оскаръ — Fried, Oscar — именитъ диригентъ и компонистъ, род.

Оскаръ Фридь

10 авг. 1871 въ Берлинъ, училъ при Хумпердинкъ и Фил. Шарвенка въ Берлинъ, диригентъ на Щерновото пѣвческо дружество (1904—1910), отъ 1907 — и на Дружеството на приятелитъ на музиката, отъ 1925 е диригентъ на Берлинския симфонически оркестъръ, диригиралъ е сжщо, като гостъ, и въ чужбина (1924 въ Русия). Ф. е компониралъ: прелюдия и двойна fuga за струненъ оркестъръ, една творба за 13 духови инструмента и 2 арфи „Просвѣтлена нощъ“ (по Демелъ) за соли и оркестъръ, хорови творби: „Напивна пѣсень“ (Ничше) и „Жетварка пѣсень“ (Демелъ), женски хорове и нѣколко опуса пѣсни съ пиано.

Фридрихъ велики — Friedrich der Grosse — пруски кралъ, род. 24 ян.

1712 въ Берлинъ, умр. 17 авг. 1786 въ Санъ суси (Потсдамъ), — голѣмъ любителъ на музиката; самъ флейтистъ и компонистъ, и голѣмъ меценатъ, той е ималъ за камерцембалистъ Фил. Ем. Бахъ. Съ голѣмъ склонность къмъ французската култура. Ф. в. и въ музикалния си вкусъ е изпитвалъ силно франаузско влияние: неговитъ композиции за флейта, танци, и една симфония, носятъ французски и италиянски черти. Освенъ това, тѣй е писалъ (съ чужда помощъ) и нѣколко оперни либрета.

Фришеншлегеръ, Фридрихъ — Frischenschläger, Friedrich — компонистъ, род. 7 септ. 1885 въ Гросъ-Флорианъ (Щайермаркъ), училъ въ Музикалното училище на Щайермаркското музикално дружество и, следъ като е билъ известно време основенъ учителъ — и при П. Йоунъ и Хумпердинкъ въ Берлинската академия — отъ 1918 е преподавателъ по теория и композиция въ Салцбургския Моцартеумъ. Композиции: „Симфонични афоризми“, „Отечествена увертюра“ — за оркестъръ, струненъ квартетъ, творби за цигулка и органъ, камерни пѣсни, детски пѣсни, „Триумфътъ на живота“ (хорова творба), „Салцбургска детска опера“, кантати, мжжки хорове и др.

Фробергеръ, Йоханъ Якобъ — Froberger, Johann, Jacob — най-голѣмия нѣмски органистъ и компонистъ преди Йох. Себ. Бахъ, род. 19 май 1616 въ Шутгартъ, умр. 7 май 1667 въ Ерикуръ, при Монбелиаръ (Франция), ученикъ на И. Ул. Щайгледеръ и на Фрескобалди въ Римъ; придворенъ органистъ въ Виена, после е билъ въ Дрезденъ, Парижъ, Брюкселъ и Лондонъ — изкувалъ навсѣкжде очудване съ изкузната си игра на органъ. Въ своитъ творби за органъ — Ф. е подъ влиянието на Фрескобалди, до като клавирнитъ му сюити представятъ едно обобщаване на стила на Фрескобалди — съ нѣмския и французски стилове. Пълно критическо издание на неговитъ творби е направилъ Гвидо Адлеръ въ „Паметници на тоновото изкуство въ Австрия“, томове IV₁ VI₂ и X₂, съдържащи: 8 фантазии, 18 капричиози, 25 токати, 30 сюити, 4 ричеркари — като всѣки томъ е придруженъ и съ цененъ предговоръ.